

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) (Covey, 2004)

Stephen R. Covey ได้นำเสนอหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปีค.ศ. 1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition) ในปีค.ศ. 2004 โดยกล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมของคนเราเกิดจากอุปนิสัยต่าง ๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัย หมายรวมถึง การผสมผสานกันระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีเป็นแนวทางให้ทราบว่าต้องทำอะไร และทำไม ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบว่าต้องทำอย่างไร และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้นเป็นความคิดที่ว่าต้องการทำอะไร เมื่อผสมผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

Covey (2004) กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำแยกออกจากกันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือการใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมิบบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละคนมีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการที่พึ่งพาผู้อื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิด

ความมั่นใจในตนเอง รู้จักธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปเป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะใจคนทั่วไปด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้อุปนิสัยทั้งหลายอยู่ในตัวเราเสมอ ทำให้เป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

อุปนิสัยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนหรือ โปรเอกทีฟนี้เป็นอุปนิสัยพื้นฐานของผู้มีประสิทธิผลยิ่งซึ่งมีความหมายมากกว่าการกระทำในเชิงรุก แต่ต้องเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง เป็นผู้กำหนดชีวิตของตนโดยพิจารณาไว้ก่อนและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นผลจากการตัดสินใจเลือกอย่างมีสติ อยู่บนรากฐานของค่านิยมในใจ มิใช่ผลจากเงื่อนไขที่อยู่บนรากฐานของอารมณ์ความรู้สึก ไม่มีการป้ายความผิดไปยังสถานการณ์ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าของคน โปรเอกทีฟไม่ว่าจะโดยจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นการตอบสนองด้วยทางเลือกที่อยู่บนรากฐานของค่านิยม และค่านิยมในใจจะเป็นตัวขับเคลื่อนหรือกำกับให้ผลิตผลงานชั้นดีมีคุณภาพ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเป็นการเริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเองอย่างชัดเจนว่าต้องการจะเดินทางไปยังจุดใด ทราบจุดหมายที่ต้องการจะไปให้ถึง เพื่อกำหนดทิศทางชีวิตและก้าวไปที่ละก้าว มุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้นในทางที่ถูกต้อง วิธีที่ทรงประสิทธิผลที่สุดในการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ คือ การเขียนคำปณิธานส่วนบุคคล หากคำปณิธานส่วนบุคคลนี้อยู่บนรากฐานหลักการที่ถูกต้องจะกลายเป็นมาตรฐานสำหรับบุคคลนั้น และเป็นเข็มชี้ทิศทางชีวิต การเขียนปณิธานส่วนบุคคลนั้นจะต้องเริ่มที่จุดศูนย์กลาง ซึ่งจุดศูนย์กลางนี้จะเป็นแหล่งกำเนิดของความมั่นคงซึ่งเป็นตัวแทนสำนึกของคุณค่าในตัว การชี้แนะเป็นกรอบอ้างอิงในใจที่จะช่วยควบคุมการตัดสินใจและการกระทำ ปัญญาเป็นมุมมองที่มีต่อชีวิต และพลังอำนาจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนทำงานให้สำเร็จ หากองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สอดคล้องกลมกลืนกันจะก่อเกิดบุคลิกภาพสง่างาม คุณลักษณะได้สมดุลและงดงามเปี่ยมด้วยบุรณภาพ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)

อุปนิสัยนี้เป็นผลลัพธ์หรือผลสำเร็จที่จับต้องได้ของอุปนิสัยที่ 1 และอุปนิสัยที่ 2 ซึ่งถือว่ามีค่าสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมาก่อนมาถึงอุปนิสัยที่ 3 นี้ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการตนเอง

อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำตามลำดับความสำคัญ จัดระเบียบและปฏิบัติการโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน การบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด ก็จะต้องให้ความสนใจและทำในเรื่องที่มีความสำคัญก่อนเรื่องเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดและหัวใจที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาก็จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเพื่อสำหรับทุกคน ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุก โปรแอกทีฟ และความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการ การเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบุรณภาพ วุฒิภาวะและกรอบของจิตใจเหลือเพื่อ

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

เป็นอุปนิสัยในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล การเข้าใจผู้อื่นก่อน ถือเป็น การเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ เพราะโดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยาก让别人来了解自己ก่อน การรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมาเพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยให้ระดับความสัมพันธ์และความไว้วางใจเพิ่มขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคกีดกันในการสื่อสารและการร่วมมือกันสร้างความเจริญก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความแตกต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การผนึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize)

การผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะการสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าใจ ผนึกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุดที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของการผนึกพลัง

ประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิตใจ การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำงานโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอ การฝึกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ถูกต้อง และมีประสิทธิผลในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการปรับตัวใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่เกี่ยวข้องถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกายเป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษาและทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมิติเชิงสังคม/อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึก ฝึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Stephen R. Covey ดังที่ได้กล่าวมานั้นนับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิดความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัยการชนะใจตนเอง พัฒนาสู่อุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่นและอุปนิสัยปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สร้างบุคลิกภาพที่ฉาบฉวย แต่เป็นการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว ซึ่งเป็นการง่ายต่อการนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต (คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2554: ออนไลน์) ซึ่งใช้เวลาในการเรียน 6 ปี โดยโครงสร้างหลักสูตร(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2552) มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรจำนวน 248 หน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มวิชาภาษา และการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีวิชาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยเนื้อหาในวิชาเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมกับการเลือกกระหว่างสิ่งที่ถูกต้องสองสิ่ง หลักการอยู่ร่วมกันแบบได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย และวิชาการพัฒนาภาวะผู้นำส่วนบุคคล ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ

หลักการพื้นฐานในการพัฒนาตนเอง การสร้างผลประโยชน์ร่วมกับผู้อื่น การเข้าใจผู้อื่น กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และกลุ่มวิชาการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมซึ่งเป็นวิชาการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาด้วยกิจกรรม โดยการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา แล้วนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาจิตสำนึกที่ดี พร้อมทั้งมีจิตสาธารณะ สำนึกและรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม และนักศึกษาต้องศึกษาหมวดวิชาเฉพาะ 212 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพบังคับ ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาที่ศึกษาโรคของสัตว์แต่ละชนิด กฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติวิชาชีพสัตวแพทย์ และวิชาภาพลักษณ์ทางสัตวแพทย์ศาสตร์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะในการสื่อสารการพัฒนาวิชาชีพ และจรรยาบรรณของสัตวแพทย์ และวิชาชีพเลือกอีก 9 หน่วยกิต ซึ่งเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติของสัตวแพทย์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ได้ศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน โดยศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงระหว่างกลุ่มของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน ในการศึกษาเก็บข้อมูลจากอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ในเขต 8 จังหวัดภาคเหนือจำนวน 139 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยแบบวัด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งและแบบวัดความสำเร็จในงานของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา ในการศึกษาได้ใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Covey (1989) ซึ่งประกอบด้วย การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ การทำตามลำดับความสำคัญ การคิดแบบชนะ/ชนะ การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา การผนึกพลังประสานความต่าง และการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี อุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จากการศึกษพบว่า อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกันมีอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยกลุ่มอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญและอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา กลุ่มอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีระดับความสำเร็จในงานต่ำ มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจ

ผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีระดับความสำเร็จในงานปานกลาง มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับสูงที่สุด และมีอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีระดับความสำเร็จในงานสูง มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูงที่สุด อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง

Michele L. Pettit และ Joyce V. Fetro (2006) ได้ศึกษาเรื่อง The Seven Habits of Highly Effective Health Educators ซึ่งศึกษาถึงประสิทธิภาพของผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพที่มีประสิทธิภาพยิ่ง โดยนำเสนอผ่านความสัมพันธ์ระหว่าง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Stephen Covey และหน้าที่ความรับผิดชอบและความสามารถของผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพ ที่ระบุโดย National Commission for Health Education Credentialing (NCHEC) ผลการศึกษาพบว่า สถาบันการศึกษาที่มีรูปแบบหลักสูตรรวมเข้ากับหน้าที่ความรับผิดชอบและความสามารถที่ระบุโดย NCHEC มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพให้มีความรับผิดชอบและความสามารถที่ช่วยส่งเสริมการสร้างอุปนิสัย โดยผู้ศึกษาได้กล่าวถึงข้อความจาก NCHEC ที่ว่า "ไม่มีกรอบหลักสูตรใดที่จะสามารถรับรองได้ว่าผู้จบการศึกษาจะเป็นมืออาชีพได้ เช่น การอุทิศตัว การตัดสินใจโดยใช้สัญชาตญาณ การมีแรงจูงใจ ความขยันหมั่นเพียร การดูแลรักษา ในด้านคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์ นอกจากนี้การที่จะรักษาความสามารถตามหลัก 7 อุปนิสัย และผู้ให้ผลการศึกษาด้านสุขภาพควรพยายามที่จะแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์และความรับผิดชอบอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่ออาชีพ โดยยึดมั่นในหลักการของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Stephen Covey"

พรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานตามหลักการของ Covey ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ Michael J. Kirton ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัย 7 ประการ, ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อ

รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการทำนายรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัว และแบบสร้างใหม่ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ โดยลักษณะนิสัย 7 ประการด้วยการวิเคราะห์หาค่าถ้อยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) ในการศึกษาเก็บข้อมูลจากพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสังกัดภาควิชาพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติจำนวน 315 คน จากการศึกษาพบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื้อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานพบว่า พฤติกรรมผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ในขณะที่ผลการวิเคราะห์รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัวและแบบสร้างใหม่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ลักษณะนิสัย 7 ประการ กับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัวของพยาบาลประจำการ และรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ของพยาบาลประจำการพบว่า ลักษณะนิสัยพยายามเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจตน ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบความคิดทั้งสอง ในขณะที่ลักษณะนิสัยอื่นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบความคิดทั้งสอง ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัว และ รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ของพยาบาลประจำการพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานในทุกด้านมีความสัมพันธ์กับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัว และ รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ของพยาบาลประจำการ

จิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ทำการศึกษา 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ตามหลักการของ Stephen R. Covey ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื้อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงสมดุลในการดำเนินชีวิต ในการศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 493 คน โดยศึกษาค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย และศึกษาอิทธิพลของเพศ อายุ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ที่มีผลต่อพื้นฐานทางอารมณ์ ความ

สมคูลการดำเนินชีวิต และ อุปนิสัยทั้ง 7 ของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยทั้ง 7 ในระดับมาก และผลการทดสอบ อิทธิพลของเพศ อายุ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีต่อระดับอุปนิสัย พบว่าเพศมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己คนอื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ส่วนผลการศึกษาอิทธิพลของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พบว่าหลักสูตรบัณฑิตศึกษามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คม และอุปนิสัยความสมคูลของการดำเนินชีวิต และผลการศึกษาอิทธิพลของอายุ พบว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่ออุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แต่มีอิทธิพลต่ออุปนิสัยความสมคูลของการดำเนินชีวิต

ธีรธรรณญ์ เกียรติไชยากร (2554) ได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่ง ตามหลักการของ Stephen R. Covey ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงสมคูลในการดำเนินชีวิต ในการศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 คน และในการศึกษาได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษา วิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงาน พิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัย และวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยกับ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและเกรดเฉลี่ยสะสม จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มี

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากันและอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยคือ 4.63 ถัดมาคืออุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจและอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และอยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ในส่วนของระดับอุปนิสัยพื้นฐานและกลุ่มอุปนิสัย พบว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 4.52 4.46 4.56 และ 4.49 ตามลำดับ จากการศึกษายังพบว่า ความแตกต่างของเพศ ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีผลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยบางประการ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยพบว่า อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ยกเว้นอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจและอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับต่ำ และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับอุปนิสัยแสดงสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจและอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่าเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับต่ำ และเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับระดับของกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลในระดับต่ำเช่นกัน